

Veel protestantse gemeenten hebben hun adres in de Kerkstraat. In deze rubriek zoeken we ze op en vragen we naar het kerkelijk leven. Wat gaat er goed en wat geeft zorg?

Renkum-Heelsum

De Kerkstraat

Deze maand vertelt de **Protestantse Gemeente Renkum-Heelsum** bij monde van predikant **Wouter Koelewijn** over haar grootste vreugde en haar grootste zorg.

Grootste vreugde

“Onze grootste vreugde is de fusie die dit jaar haar beslag heeft gekregen. We moesten een paar noten kraken, over de toelating tot het avondmaal en over het zegenen van andere dan huwelijkse relaties. We hebben daarover een akkoord bereikt: we laten breed toe aan het avondmaal en we zegenen alle relaties. Het is allemaal heel goed verlopen, de fusie bracht enthousiasme teweeg. Vanwege corona hebben we de fusie gevierd, op de eerste zondag in januari van dit jaar, met maar tien mensen erbij. Dat was wel heel ongelukkig.”

Grootste zorg

“We moeten twee kerkgebouwen afstoten, maar dat is nog mijn kleinste zorg. We hadden ontmoetingen willen organiseren om elkaar te leren kennen. Dat kon door corona niet doorgaan. We zijn heel blij met de fusie, maar onzeker over hoe de gemeente er straks uitziet. Ik spreek mensen die honger hebben naar de kerk, maar er zijn ook veel mensen uit beeld. Daar zit onze grootste zorg.”

Wouter Koelewijn

Kerk door de week

“We hebben gespreksgroepen en een bijbelkring. Het jeugdwerk loopt redelijk goed. Er is een Voedselbank. De jaarlijkse bazaar met grote boekenmarkt in Renkum, waar wij aan meewerken, is zeer bekend. En we hebben eens per jaar een stampottenmiddag voor de senioren.”

“Heel blij met de fusie, maar onzeker over hoe de gemeente er straks uitziet”

De kerk

Het kerkgebouw, ontworpen door architect J. Roodenburgh, dateert uit 1950, en kwam op de plek van de kerk die in 1944 zo zwaar werd beschoten dat deze niet meer opgebouwd kon worden. Het is een gemeentelijk monument. “Vanuit architectonisch oogpunt is het een fraai gebouw. Voor mij als predikant, met onder andere een grote afstand van de kansel tot de gemeente, is het minder mooi. Ik vind het een beetje een preekschuur. Het is gebouwd voor 500 mensen, maar als er 250 mensen zijn lijkt het nog niet veel.”

De gemeente

De van oorsprong hervormde gemeente in dit kerkgebouw is sinds 1 januari van dit jaar gefuseerd met de hervormde gemeente van Heelsum en de gereformeerde kerk van Renkum-Heelsum. "Daar zijn we heel blij mee. De gemeente telt veel oudere mensen. Burgerlijk gezien ook. Renkum en Heelsum zijn heel groen, er is maar weinig industrie. Mensen kwamen hier om te rentenieren. Jonge mensen trokken en trekken weg. Dat geeft problemen voor de bezetting van de ambten."

De straat

De protestantse gemeente van Renkum-Heelsum, twee dorpen die aan elkaar vastgeplakt liggen, heeft een van de drie kerkgebouwen in de Kerkstraat in Renkum. Deze straat ligt aan de rand van het winkelgebied. "De straat is een beetje een allegaartje van gebouwen en stijlen, met huizen uit de jaren twintig naast een heel modern appartementencomplex."

God was hier

Waarom zou je naar de kerk gaan? Waarom organiseren we ook dit seizoen weer van alles in de kerk? Waarom doen we het allemaal?

Wie herkent deze vragen niet? Het zijn niet alleen nieuwsgierige kinderen en zoekende pubers die deze vragen stellen. Ze komen op bij elk mens die nadenkt over het waarom van de dingen. Het is goed om jezelf deze vragen te stellen. Ze houden ons scherp en bepalen ons bij de zin van wat we doen.

Als ik bij mezelf naga waarom ik me inzet voor de kerk, dan is dit vanuit een diep verlangen naar nabijheid van God. Naar een verhaal, een woord dat me uittilt boven mezelf. Naar een lied dat me meeneemt. Naar een ontmoeting, een gesprek van hart tot hart. Naar een knipoog uit de hemel, een 'hartsontmoeting' die ik niet zelf organiseer, maar die me geschonken wordt. Naar een verrassende ontmoeting met God!

**Inzet vanuit
een diep
verlangen naar
de nabijheid
van God**

Zo'n moment overkwam ons tijdens de vergadering van de generale synode van september jl. In deze vergadering presenteerde 'Geloven in Spangen' zich als eerste kerngemeente van onze kerk. Twee leden van deze kerngemeente vertelden hoe zij bij 'Geloven in Spangen' betrokken waren geraakt en wat deze geloofsgemeenschap voor hen betekent. Ze hebben er hun thuis gevonden. Een liefdevol huis waar ze gezien, gehoord en geteld worden, en volop de ruimte krijgen om mee te doen.

Hun levens- en geloofsverhalen maakten grote indruk. Een van de synodeleden vatte dit moment samen met slechts drie woorden: God was hier!

Over een verrassende ontmoeting met God gesproken!

Ds. René de Reuver
scriba generale synode